

HODNOCENÍ SLOVENSKÉ ARMÁDY GENERÁLEM SCHLIEPEREM V ROCE 1944 A STANOVISKO MINISTRA NÁRODNÍ OBRANY GENERÁLE ČATLOŠE

STANISLAV V. ČHYTKA

CHYTKA, S. V.: The Assessment of the Slovak Army by Gen Schlieper in 1944 and the Standpoint of the Minister of National Defence General Čatloš. *Vojenská história*, 8, 3, 2004, pp 91 – 112, Bratislava. The published material approaches the assessing report of one of German generals at the Slovak Ministry of National Defence – general Schlieper on the Slovak Army of June 1944 and his assessing report to the Slovak President in 1944. It is marked with generally critical attitude to the activity of the Slovak Army few months before the Slovak National Uprising. The published material is a translation of the German original placed in the Military Historical Archive in Trnava. At the same time there is published the reaction of the Slovak Minister of National Defence General Ferdinand Čatloš to the mentioned report.
Military History. Slovakia. World War II. Slovak Army. 1944.

Vývoj slovensko-německých vztahů v branné oblasti nebyl od samého vzniku Slovenského státu bezproblémový; počínaje obsazením západního Slovenska přes nekompromisní prosazování německých nároků na odevzdávání výzbroje a výstroje, k projevům živelného odporu vojáků i části důstojnického sboru až po jeho organizování směřující k SNP.

Jednoduché vztahy nebyly ani mezi nejvyššími vojenskými kruhy a německým vojenským zastoupením na Slovensku. Po počátečním podrobení se – a zjevně i díky neochotě německého velení přenechat slovenským jednotkám na východní frontě část válečné slávy pod slovenským velením – se začala válečná a branná politika slovenského ministerstva národní obrany měnit a dostávala podstatně rezervovanější výraz. Jeho součástí byla i snaha omezit vliv německých orgánů na Slovensku – německého generála u MNO, vojenských misí, vojenského atašé. Je přitom velmi pravděpodobné, že zanedbatelný nebyl ani dopad uražené ješitnosti generála Ferdinanda Čatloše, jenž (jako ministr zcela nelogicky a proti všem zvyklostem) odešel v létě 1941 na sovětsko-německou frontu s představou, že bude více-méně samostatně působit jako velitel slovenského armádního sboru. Naprostá neochota německého velení přistoupit na tuto hru však Čatloše na velmi dlouhou dobu poznamenala a promítala se i do jeho postoje k německým požadavkům.

Formování představ o relativní vojenské samostatnosti slovenské armády se potom odráželo i v narůstání úporné Čatlošovy snahy dát německým vojenským exponentům na Slovensku jen takový prostor, který nemohl ubránit. Tato tendence je v dokumentech zjevná již v roce 1942, kdy F. Čatloš zaujal evidentně kritický postoj a velmi otevřeně ji prosazoval v průběhu přípravy nového znění slovensko-německé smlouvy o působení německého generála na Slovensku (DG), u MNO, německé vojenské mise (DHM) a německé letecké mise (DLM). Ve svých připomínkách k připravované smlouvě¹ se na základě dosavadních zkušeností dovolával striktního precizování postavení DG, DHM a DLM s tím, že „žádný činitel německý (DG, DHM, DLM) nemá práva zasahovat do věcí účasti Slovenska na této válce... má právo radit

¹Vojenský historický archiv (dále VHA) Praha, 53/42-99/2.

jen ty věci, které jsou Slovenskem dobrovolně dané...“; ve věcech, o kterých si MNO, VPV nebo VVZ nepřejí jednat s něm. generálem, „necht' do nich nezasahují... do opatření slov. branné moci nesmí něm. činitelé zasahovat... Smluvně vyřešit rozsah účasti Slovenska na válce s Německou říší.“ Dokazoval, že přechodem armády „na způsob německý, odpadla a stala se bezpředmětnou celková a všeobecná činnost voj. a let. mise u MNO“, už druhý rok se mise snaží projednávat s MNO a pokud možno přímo s ministrem záležitosti spadající do nižších kompetencí atd. Vytýkal Němcům snahu posunout každou záležitost už ani ne k ministrovi, ale k předsedovi vlády anebo k prezidentovi, zatím co MNO se snaží, aby se technické záležitosti dostávaly na podřízené stupně velení. Současně upozorňoval na řadu přehmatů německých misí, někdy hraničících s urážkami státu, resp. státnosti, na zaujatost proti Vysoké vojenské škole, Pracovnímu sboru MNO a pod. Nezapomněl na protežování některých důstojníků (Dotzauer, Pilfousek), nebo naopak na zaujatost vůči jiným (Imro, Manica...) a samozřejmě ani na „v poli rozleptání slov. sborového velitelství“. V materiálu Poslání a úkoly vojenské mise² načrtl svou představu o právech německého generála a jednoznačné potřebě distancovat své povinnosti jako slovenského ministra a velitele slovenské armády od německých zásahů. Současně vysvětloval svůj názor na nadbytečné německé vojenské zastoupení a zdůvodňoval možnosti spojení jednotlivých funkcí tak, aby se minimalizoval počet německých vojenských představitelů u slovenské armády na všech stupních. Je přirozené, že v této podobě nemohl být materiál projednáván, asi proto vznikl návrh gen. Pulanicha *Zásady v otázkách kompetence německého generála u MNO*³, rozdělující jednotlivé okruhy problémů na otázky působení misí ve spolupráci s referenty MNO nebo velitelstvími zbraní, otázky projednávané německým generálem osobně s ministrem národní obrany (sem měly zásadně patřit především záležitosti týkající se celé branné moci a způsob nasazení slovenských jednotek na frontě, případně celkové přestrojení nebo přezbrojení slovenské armády jako celku) a konečně otázky přesahující kompetence MNO. (Jistou zlomyslností návrhu bylo stanovení principu písemného předkládání většiny otázek.)

Za těchto okolností si Slovensko a Říše sice vyměňovaly návrhy, protinávryhy a verbální nóty⁴, ovšem jednání se vlekla a ještě v polovině roku 1944 nesměřovala k reálnému uzavření nové smlouvy. V této době však již F. Čatloš pracoval na realizaci svého převratového plánu, toleroval a zřejmě akceptoval protifašistický a protiněmecký vývoj v armádě a zavíral oči před skutečností růstu organizovaného odboje. Je tedy pochopitelné, že zatímco na jedné straně vyvíjel německý generál u MNO Schlieper nátlak na prezidenta, aby slovenskou armádu „umravnil“, na druhé straně ministr Čatloš nepokrytě odmítal německou argumentaci, protože si mohl být jist osobní podporou prezidenta Tisa. Je přitom naprosto evidentní, že velká část Schlieperova referátu vycházela z nezpochybnitelných skutečností, byla věcná a strohá, zatímco Čatlošova protiargumentace měla v mnohem větší míře emocionální náboj a snažila se – z hlediska slovenské rezistence i armády samozřejmě naprosto oprávněně a přijatelně – fakta spíše zastírat než vyvracet.

A navíc – Schlieperova zpráva jistě potěšila především československou emigrační vládu v Londýně, která její stručnou podstatu obdržela ve dvou depeších již za necelý měsíc⁵. Skutečnost, že v pořadí čtvrtý⁶ německý generál na Slovensku von Hubitzky a vojenský atašé pod-

²Tamtéž.

³Tamtéž.

⁴Tamtéž, také S-MNO 1943 d.č. 67, 3/2.

⁵VHA Praha, ŠVBM 15181, příloha k č. j. 451/taj. – MNO II. odbor 1944, Vít 14. 7. 1944 a příloha k č. j. 457/taj. – MNO II. odbor 1944, Vít 17. 7. 1944 (dodatek).

⁶Šéfy německé vojenské mise na Slovensku byli postupně gen. por. Franz Barckhausen (do 31. 10. 1939), gen. por. Paul von Otto (do dubna 1942) – často omylem zaměňovaný za plk. Otta v souvislosti s útokem na německou vojenskou misi z Rumunska v Martině v srpnu 1944, gen. por. F. Schlieper od 16. 4. 1942 a bývalý vojenský atašé v Bratislavě gen. Dr. Alfréd von Hubitzky od 12. 8. 1944. Podle: CHREŇO, J.: Malý slovník slovenského štátu. Bratislava : Slovenská archivná správa, 1965.

plukovník Elger požadovali zásadní naplnění Schlieperových požadavků⁷, nemohla ve víru nastávajících událostí na stavu věci už nic změnit.

Přiložené dokumenty jsou uloženy ve Vojenském historickém archivu v Trnavě, fond MNO – KM, karton 7. V překladu z německého originálu jsou alternativní významy uvedeny v hranatých závorkách. Výrazy s nejednoznačným výkladem jsou uvedeny v kulatých závorkách, případně i spolu s nejpravděpodobnějším významem. Kurzívou v kulaté závorce je uvedena vysvětlivka, která není součástí původního textu. Přepis Čatlošova rukopisu ponechává původní znění včetně gramatických chyb. Opsány a označeny v závorkách jsou i slova, resp. části, v rukopise škrtnuté. Jména jsou ponechána v podobě uváděné v německém textu.

DG b MNO Nr. 320/44 g.K.v. 20. 6. 1944
Geheime Kommandosache

Tajná věc velení

Zpráva o stavu slovenské armády 20. 6. 1944

Referát [sdělení] německého generála u pana státního presidenta

- I. Obavy o situaci na východním Slovensku
  - a. Disciplína a nálada jsou špatné. – příl. 1 –
  - b. 100 případů vystoupení banditů. Banditi jsou protežováni (vojskem a obyvatelstvem) – příl. 2 –
  - c. Výcvik jednotek [brannej moci] nepokračuje. V této době nepovažují bojové nasazení obou divízi na východním Slovensku za možné, protože nejsou dostatečně vycvičeny v součinnosti zbraní, které jsou k dispozici.
  - d. Opevňovací práce na hranici zaznamenávají malý [nepatrný] pokrok.

- II. Příčiny tohoto vývoje
  - 1) Nedostatky v členitosti [rozdělení] vojenského velení
    - a. Dřívější škodlivá centralizace na MNO,
      - 1) Příliš velký správní [administrativní] aparát, pohlcující příliš mnoho personálu, zvláště poddůstojníků z povolání.
      - 2) MNO je odtrženo od jednotek.
      - 3) Vlekoucí se postup jednání.
      - 4) Zasahování velení do kompetencí podřízených.
      - 5) Plýtvání silami pro [tříštění sil mezi] Pracovní sbor, brannou výchovu, C.P.O.
    - b. Pokusná reorganizace v zimě 43/44.
      - 1) Zmenšení MNO a armády podle stavu očištěného důstojnického sboru.
      - 2) Vytvoření skutečné zodpovědnosti pro velitele armádních částí.
      - 3) Avšak nenastaly žádné pronikavé [dalekosáhlé] změny. (podtrž. v orig.)
    - c. Nynější velitelské poměry:

Na MNO: ministerský štáb, Hlavní velitelství armády a generální inspektor armády.

---

⁷VHA Praha, ŠVBM 15181, příloha k č. j. 688/taj. – MNO II. odbor 1944, Vít 26. 8. 1944, doručeno 31. 8. 1944.

Dále: „Štáb armády“ Prešov s opevňovacím štábem,
VPV Banská Bystrica, oprávnění silně zmenšená,
VVZ Trenčín, Vojenská výchova, Banská Bystrica, účinek velmi nepatrný,
Pracovní sbor,
nejnověji také nadbytek dělostřeleckých štábů bez odpovídajících jednotek.

Posudek [názor]:

Malá armáda si nemůže dovolit takový aparát: chybějící důstojníci, příliš drahý a příliš těžkopádný. Organizace podle c. vede k nebezpečnému otálení [nebezpečným průtahům] ve výcviku a opevňování.

Ministr ještě nebyl ani jednou u jednotek na východním Slovensku, ani šéf, plk. Talský.

Redukce štábů a snížení správního aparátu a jeho úloh zdá se být právě tak nutné jako sládní velikosti armády s počtem způsobilých [vhodných, schopných] důstojníků.

2) Odmítnutí německého poradenství.

- a. Ministr odmítl interní německé rady (slovenský pamětní spis [memorandum], dohoda o německém generálovi už dva roky nepodepsaná, ministr dosud nerea-goval na návštěvu admirála Bürknera).
- b. Německé výcvikové základy pro nové vedení války [podle nejnovějších váleč-ných zkušeností], které jsou z části ve slovenském překladu prostřednictvím Ně-mecké vojenské mise a Letecké mise nabízeny, nebudou z důvodu nezájmu jed-notek dostatečně [uspokojivě] vyhodnoceny a použity [nestanou se způsobilostí], naproti tomu zastaralé české předpisy jsou upřednostňovány.
- c. Proto se nemůže také u jednotek německé poradenství projevit, třebaže tam exis-tuje ve všeobecnosti dobrá vůle, obzvláště v poli [na bojišti].

3) Nedostatky [závady] v důstojnickém sboru

– příl. 3 –

a. Vytknutí [vytýkání] závad v chování důstojnického sboru

1) vojensky špatný postoj

} chybí výchova a příklad pro mladé důstojníky

2) morální nedostatky

3) nedostatečné důstojnické pochopení (chápání):

Špatné chápání služby a služebního dohledu, důstojníci tráví příliš mnoho ča-su v kanceláři.

Nedostatečné požadavky na výkony, naproti tomu měkkost, ale příliš málo péče o jednotky.

Střídání důstojníků po 6 měsících frontové služby, zatímco mužstvo musí ven-ku zůstat déle.

Dvojí jídlo pro důstojníky a mužstvo, jednota v pití, výstřelky.

4) Stát poškozující zaměření [postoj] v důstojnickém sboru: postoje nepřátelské k vál-ce, nepřátelské k Němcům [protiněmecké], panslavistické sympatie k bolševikům.

b. Personální politika MNO

1) Vojenská výkonnost event. pozitivní postoje ke státu a válce při obsazování důstojnických míst nejsou dostatečně oceňovány, upřednostňování [nadržo-vání] bývalých legionářů.

2) Zatížení důstojníci jsou ponechávání ve službě.

3) Nerovnoměrné oceňování důkazů nepřátelství [nepřátelského osvědčení se] různých důstojníků. (*podtrž. v orig.*)

- 4) Bývalí čeští důstojníci byli ponecháni, ačkoliv jsou málo způsobilí [vhodní]; naopak volksdeutsche důstojníci byli vzdor nedostatku důstojníků nabídnuti SS. Údajně slovenští volksdeutsche důstojníci nerozumějí slovenské mentalitě, naopak toto je rozhodně přijato [platí] u českých důstojníků.
- 5) Chybí seznam podle služebního stáří a hodností, proto není přehled o plánování povýšení, což vede k [proto je] nejistotě a nespokojenosti v důstojnickém sboru.
- 6) Častá přeložení škodí výkonům a odpovědnosti, brání důvěře mužstva a soudržnosti v jednotkách.

Posudek [názor]:

Mám dojem, že důstojnický sbor není rozdělován a budován podle jeho vojenských výkonů [vojenské služby] – při uplatnění přísného srovnávacího měřítka – ale podle osobních a politických ohledů [osobního a politického zřetele]. Ale právě vyloučení armády z politiky a přísně věcná spravedlnost jsou předpoklady pro spolehlivou armádu. Příklad: malá německá říšská armáda mezi 1923 a 1935.

- 4) Chybí energické zásahy proti nepořádkům [nedostatkům].
  - a. Schází vůle poskytnout bojový přínos k válce, nebo jednotky vychovávat a budovat k bojovému duchu. Nedostatečné vyzbrojení nemůže být uváděno jako důvod. (*podtrž. v orig.*) – příl. 4 –
  - b. Počínání proti přeběhnutím 1943. Nedostatečná tvrdost ve vojenské jurisdikci [výkonu spravedlnosti] neodpovídá vážnosti situace. – příl. 5 –
  - c. Žádné zákroky proti panslavistickým, probolševickým, poráženeckým nebo českým postojům [stanoviskům]. Žádná pozitivní propaganda, která se skutečně projevuje. (*podtrž. v orig.*) Vojenské a světonázorové pevné vedení chybí.
  - d. Vůči protiněmeckým postojům se sice zakročuje, ale jen s krajní mírností, viz také příloha 1, č. 9-11.
  - e. Neexistuje odstrašení od napomáhání partizánům, obranné zpravodajství musí být ještě více podporováno; nyň rázně zakročit, aby se vyhubilo ještě malé nebezpečí v začátcích! (*podtrž.. v orig.*)

Posudek [názor]:

Průtahy a shovívavost znamenají vojenské nebezpečí.

- 5) Špatná nálada mužstva.
  - a. Nedostatky v důvěře k důstojníkům, viz II./3
  - b. Dezerce také ve vlasti, viz příloha 1.
  - c. Jednotky nevidí žádný cíl války, protože vlastenecké školení nestačí, takže nepovažují bolševismus za nebezpečí. Jednotky pocítují špatný výcvik.
  - d. Nedostatečné vyzbrojení nemůže být základem pro pocit slabosti. – Německé dodávky zbraní viz příloha 4.
  - e. Doporučuje se překontrolování [přezkoumání], zda při povolávání k branné službě nebyl vytvářen prostřednictvím početných výjimek pocit nespravedlivého [neodůvodněného] zacházení. Příklady: propuštění ročníku 40, výjimky pro studenty, výjimky u takových rodin, které mají více synů.

Posudek [názor]:

Musím pochybovat o spolehlivosti mužstva.

III. Souhrnný posudek [názor]:

Slovenská armáda není odolná proti krizi, nedorostla na vážnou zátěž a zatěžkávací zkoušku v boji proti bolševismu; není to nástroj moci, jaký vedení státu potřebuje. Jestliže nyní nebude přísně [ostře] zakročeno, tak hrozí nebezpečí.

---

zu DG b MNO Nr. 320/44 g.K. v. 20. 6. 1944

Příloha 1

Tajná věc velení

Disciplina a nálada ve slovenské armádě.

- 1) Hlášení německých celních úřadů o četných žalobách a stížnostech obyvatelstva pohraničí na střelbu a divokost slovenských vojáků, zároveň zjištění, že se prostřednictvím slovenských vojáků [slovenského vojska] dělá mezi obyvatelstvem komunistická propaganda. Následek: Znepokojení obyvatelstva, pokles dodávek mléka a odepírání práce.
- 2) Přivedení Rusínek a Ukrajinek slovenskými příslušníky armády z pole [z fronty] na Slovensko, zatím je známo 12 případů těchto nemanželských poměrů.
- 3) Závady [nepořádky] v internačním táboře Humenné a zesílení sabotážních aktivit v prostoru Humenné od jara 1944. 22. 4. 1944 útěk 5 jugoslávských válečných zajatců z internačního tábora Humenné, pobyt neznámý.
- 4) Znepokojování civilního obyvatelstva příslušníky pracovních útvarů z výcvikového tábora Kamenica nedisciplinovaností (divoká střelba atd.) od poloviny dubna 44.
- 5) 24. 3. 44 zatčení dvou rotmistrů z povolání a 3 slovenských civilních osob, jimž bylo dokázáno, že zabezpečovali příslušníkům band úkryt a dodávali jim zbraně, munici a výstrojní předměty.
- 6) 27. 3. 44 dezerce 3 slovenských vojáků z J.R.6 se zbraněmi z Trebišova. Předpokládá se uskutečnění sabotážní činnosti, dosud [dodnes] nezadrženi.
- 7) 27. a 28. 11. 43 nedisciplinované chování a opilecké výstřelky v transportu nacházejících se slovenských vojáků v Bratislavě na Hlavním nádraží.
- 8) 28. 10. 43 chování slovenské železniční stráže v Čadci nepřátelské vůči Němcům.
- 9) Vůči Němcům nepřátelská vyjádření slovenských důstojníků ve vojenském táboře Orelaz u Leště na podzim 1943.
- 10) Provokativní vyjádření slovenských důstojníků
por. Folta, děl.pl. 2 6. 10. 43
mjr. let. Dargo } 18. 11. 43
mjr. let. Lisický }
mjr. Breuer 30. 8. 43 a 4. 2. 44
kpt. Hlaváč, zprav. odd. 2 10. 2. 44

- 11) Výrazy sympatií slovenských dôstojníkov k Rusku
kpt. Sekuris v listopadu 1943 a
kpt. Frtuš, Spišská Nová Ves 19. 3. 1944.

12) Dezerce ve slovenské domáci armáde

<u>v mesiaci</u>	<u>počet</u>	z toho	<u>armáda</u>	<u>letectvo</u>	<u>Pracovní sbor</u>
červen 43	28		17	1	10
červenec	19		8	3	8
srpen	16		4	6	6
září	27		12	5	10
říjen	46		34	4	8
listopad	52		30	6	16
prosinec	26		16	1	9
leden 44	47		29	6	12
únor	70		42	8	20
březen	68		26	11	31
duben	51		24	15	12
květen	45		22	13	10

zu DG b MNO Nr. 320/44 g.K. v. 20. 6. 1944

Příloha 2

Tajná věc velení

Řádění band a jejich podporování.

- 1) Do června 1944 bylo pozorováno 100 případů vystoupení [výskytu] jednotlivých příslušníků band, menších band a větších partyzánských skupin. Hlavní jádro těchto band tvoří Rusové, Rusini z Podkarpatské Rusi, částečně Slováci a Maďaři. Mezi Rusy se nacházejí z části sovětské váleční zajatci uprchlí z německých zajateckých táborů a uprchlí východní dělníci, jimž bylo slovenskými úřady poskytnuto právo asyly. U Maďarů se jedná především o dezertéry z bývalé československé armády, kteří svého času utekli do Maďarska.
- 2) Od prosince 43 do dneška je 177 osob podezřelých z aktivního podílu na organizování band event. z jejich podpory. Z toho je dosud 70 ve vazbě. Ze slovenské armády se na tom podílejí:
  - a) důstojníci: kpt. Gonda,
npor. Šimko,
por. Beňo,
por. Dudaš
por. Fleischer,
  - b) poddůstojníci a mužstvo: 7
- 3) Jednotlivé pozoruhodné případy
  - a) Počátkem května 44 pokus slovenských státních zaměstnanců (celní a železniční úředníci), v Kysaku navádění kozáků nacházejících se v železničním transportu k prodeji zbraní a výstrojních součástek.

- b) 10. 6. 44 přechod ozbrojené bandy v síle 80 – 120 mužů bez překážky přes slovenskou hranici severně Bardějova, vyzvídací o opevňovacích pracích.
- c) Zjištění slovenských četnických stanic, že rusínské obyvatelstvo podporuje partyzánsť v každém ohledu. Bližší v četnických protokolech.
- d) Zesílené vystupování [výskyt] odbojových organizací, odhalení [nálezy] rozkladných propagandistických materiálů, protiněmecké a bolševické demonstrace,
  - 1) Národně-revoluční výbor (NRA ? RNV), rozdělování [rozvržení] směrnic začátkem srpna 43 v Baťovanech okr. Prievidza.
  - 2) Hlas Národa / slovenský leták, rozdělování [rozmišťování] od srpna 1943 poštovními zásilkami.
  - 3) Výzva velení 1.čsl. partyzánské armády ze 7.11.43.
  - 4) Opakované poštovní zásilky výhrůžných dopisů slovenským úřadům.
  - 5) Nerušené májové oslavy provedené bandami u památníku státní lesní správy u Javorinské chaty v okrese Vranov a bolševická letáková propaganda na 1. Máje.
  - 6) Podle údajů slovenské zpravodajské služby od 24.5.44 další rozšíření partyzánské organizace na ostatní Slovensko prostřednictvím výstavby buněk, především v následujících městech a oblastech: Bratislava, Nové Město n.V., Myjava, Ružomberok, Žilina a okolí, Trenčín, Poprad, Lipt. Sv. Mikuláš, Makov (západně Čadce), Topoľčany, Nitra, Bošany a Prievidza.
- e) 8. 4. 44 úmyslné poškození závěsného kabelu Prešov – Vyšný Svidník údajně dezertujícími slovenskými vojáky.

---

zu DG b MNO Nr. 320/44 g.K. v. 20. 6. 1944

Příloha 3

Tajná věc velení

Velící důstojníci, jejichž vystupování nebo politický postoj má z německého hlediska mnoho závad a jejichž příklad musí mít demoralizující vliv na mladé důstojníky.

- 1) Generál Jurech – Pansláv, selhal při výcviku branné moci, své jednotky navštěvoval zřídka. Létal téměř každý víkend z Krymu do Dněpropetrovska, aby udržoval poměr s jednou ruskou divadelní herečkou, ačkoliv byl ženatý, dokonce si ji přivedl na Slovensko. Byl sice odvolán (propuštěn), ale rychle znovu ustanoven.
- 2) Plukovník Imro – Legionář, otevřený přítel sovětského Ruska, jenž se zdráhal jít na frontu. Přesto je dosazen za šéfa komise pro předpisy, kde získává znalosti o všech německých předpisech, které jsou slovenské armádě poskytovány k dispozici, a kde klade odpor proti využití [zhodnocení] německých válečných zkušeností a předpisů.
- 3) Plukovník Lendvay – Vzal jako velitel divize svou ženu do pole [na frontu] a opustil bez rozkazu svou divizi, když tato měla být nasazena. Byl dále použit jako velitel pluku a nyní je velitelem dělostřelectva.
- 4) Plukovník Bodický – Legionář. Bez vojenského vzdělání jako důstojník, musel být v polském polním tažení na podnět tehdejšího vedoucího německého vojenského velitele, generála Engelbrechta, přiměřeně řízen [usměřován], protože neuposlechnutím rozkazu k nasazení hrozilo poškození spojeneckého vedení útoku. Jako velitel brigády v Itálii nestačil na své služební dozorčí povinnosti. Nyní je na něj podáno následovné hlášení prokurátora slovenského polního soudu: „Je zavedeno vyšetřování proti npor. Rutkayovi za přivlastnění si a protiprávní prodej 50 q soli. Plukovník Bodický a major Jamriška se na

tomto obchodě podíleli. Rutkay je uvězněn. Bodický a Jamriška ztěžují vyšetřování, event. mu brání. Čistý výdělek překračuje 1 milión lir.“

- 5) Plukovník Husár – Legionář, česky naladený, manželka je Židovka. Jako velitel pluku v boji proti bandám nedostatečně rychle a ostře [přísně] zakročoval proti spojení [spolkům] příslušníků jeho pluku s partyzány. Přesto je znovu ustanoven jako velitel pluku.
- 6) Podplukovník Vick – V bitvě u Lipovce opustil v nebezpečí svou jednotku a nebyl od té doby znovu v poli [na frontě]. Vzdor tomuto nedostatku způsobilosti byly mu uloženy tak důležité výcvikové [vzdělávací] úlohy jako velení pěchotní školy a nyní velení J.R.1. Mimoto je znám jeho český postoj.
- 7) Podplukovník Palkovič – Legionář. Bez vojenského vzdělání jako důstojník. Německými a slovenskými představenými mu byly vytýkány závady, protože neudržel dostatečnou disciplínu u svého pluku 101 a nedostatečně zakročoval proti spojení svých podřízených s partyzány. Má být nyní znovu ustanoven jako velitel pluku.
- 8) Podplukovník Kmičikievic – Ukrajinec. Jako velitel oddílu (Abt. Kdr.) v poli nepostupoval dostatečně ostře proti proruským důstojníkům a mužstvu svého oddílu (Abt. – oddělení), když se navazovaly vztahy jeho podřízených s partyzány. Navzdory chybějící způsobilosti jako velitele jednotky (Truppen – Kdr. – velitele oddílu) byl znovu ustanoven velitelem oddílu (Abt. Kdr.), až generál Turanec ho zprostil služby.
- 9) Podplukovník Poloni – V roce 1942 selhal v poli, byl – navzdory německým námitkám proti jeho amorálnímu vedení – 1943 dosazen jako představený pro flakhelfery (pomocné protiletcecké oddíly). Teprve potom byl kvůli pití odvolán.
- 10) Podplukovník Čani – Je znám jeho pročeský postoj; působí tomu odpovídajícím vlivem na své podřízené. Jako velitel pluku nezakročoval dostatečně proti zrádným vztahům svých podřízených s partyzány (případ Nalepka a komplicové) a byl jako velitel jednotky odvolán, ale v CPO je dále používán.
- 11) Podplukovník Kallo – Před nepřitelem se neosvědčil. Jeho chování je podezřelé, ale německým místům nejasné. Zdá se být nutné nestranné slovenské vyšetřování proti němu, protože bylo podáno hlášení o něm za korupci v poli. Jeho vlastní důstojnický sbor potvrdí, že nepožívá žádné úcty. Jako velitel pluku zanedbával výcvik jeho důstojnického sboru i mužstva. Pohybuje se zdůrazněně v čechofilských kruzích.
- 12) Major Kubiček – Legionář, známý svým českým postojem. Byl připraven k odsunutí k pracovní službě, ale je znovu ustanoven velitelem pluku.
- 13) Podplukovník Manica – Legionář. Patřil k Benešově straně a agituje [propaguje] otevřeně pro sovětské Rusko. Přesto byl znovu použit ve vojenské pracovní službě.
- 14) Podplukovník Václav – Legionář, byl jako okresní velitel v Prešově obviněn z korupce. Byl dále využit na vedoucím místě v branné výchově.
- 15) Kapitán Čambalík – Za prokázané vztahy k ruským bandám odsouzen, přesto je nyní znovu ustanoven jako důstojník branné výchovy.

---

zu DG b MNO Nr. 320/44 g.K. v. 20. 6. 1944

Příloha 4

Tajná věc velení

Německé zbrojní dodávky

Následující dodávky byly od 1. 1. 1943 na Slovensko (ne do pole) dodány event. jsou na cestě:

(podtrž. v orig.)

1) Zbraně a přístroje [nástroje].

- 20 granátometů 5 cm
- 156 „ 8 cm
- 2 stíhače tanků – kanóny 5 cm
- 14 „ – „ 7,5 cm
- 12 pěchotních děl 7,5 cm
- 40 lehkých polních houfnic 10,5 cm
- 1390 automatů
- 800 puškových granátometů
- 400 automatických pušek
- 200 pušek s dalekohledem, optickým zaměřovačem [odstřelovacích pušek]
- 53 tanků
- 18 (mod. – modernizovaných? modifikovaných?) (mot. – motorizovaných?) protitankových útočných děl
- 10 000 T-min (tj .protitankových – různé typy s náplní cca 5 kg tritolu)
- 30 000 dělostřeleckých min (5 000 Blendkörper – oslepujících? slepých? – těles je mimoto avizovaných [ohlášených])
- 5 000 puškových hlavni
- 40 000 souprav na čištění pušek.

2) Munice.

- 15 000 vrhacích granátů [min] pro lehké vrhače granátů [minometry]
- 58 500 „ [min] pro 8 cm „ [minometry]
- 12 600 protipancéřových granátů pro 7,5 protitankové kanóny
- 5 670 trhavých granátů pro 7,5 cm pěchotní děla
- 16 000 „ lehké polní houfnice
- 4 000 protipancéřových granátů pro puškové granátometry (f. Gewehrgranatgerät)
- 8 000 trhavých granátů pro „ (f. Gew. Gran. Gerät)
- 200 000 ručních granátů
- 1 000 000 nábojů 9 mm do automatů
- 10 000 ručních granátů
- 1 000 zamlžovacích svěc [dýmovnic]
- 15 000 protitankových granátů 3,7 cm
- 10 000 (Reizkörper) dráždivých granátů [těles?]
- 150 000 nábojů do automatů
- 150 000 (Handgranaten-Laborierung) laborací ručních granátů [náplní?]
- 5 000 vejcovitých granátů 39 (cvič.)
- 2 773 200 pěchotních nábojů

3) Vozidla.

- 80 pásových traktorů „Východ“
- 18 pásových motocyklů
- 85 těžkých osobních automobilů
- 13 nemocničních automobilů
- 5 pojízdných dílen
- 2 dezinfekční přívěsy
- 105 středních osobních automobilů
- 197 nákladních automobilů
- 15 přívěsů
- 3 (Kom. – velitelské?) (autobusy)

70 motocyklů
100 motocyklů s přívěsným vozíkem
499 (Bespannfahrzeuge) přípřežných povozů [zápřahů, ale i vozových plachet]
50 velkých nafukovacích člunů
50 malých „

- 4) Zpravodajské přístroje.
114 telefonních aparátů
17 vysílaček

Mimoto [mezitím] byly dodávány náhradní díly ke zbraním, vozidlům, tankům, Boschovým zařízením, stejně jako potřeby k motorovým vozidlům, pneumatiky a ženijní materiál, dále prach a výbušniny.

Další dodávky následně běží [pokračují].

---

zu DG b MNO Nr. 320/44 g.K. v. 20. 6. 1944

Příloha 5 Tajná věc velení

Nedostatečné zásahy proti závadám.

Chování vojenského soudnictví [soudní pravomoci] vzhledem k souvislostem s náklonností dosud zatčených příslušníků slovenské armády k partyzánům (viz přílohu 2) připomíná zcela [úplně] nedostatečné nakládání [zacházení] s konáním přeběhlíků u Zajišťovací divize v letech 42/43.

Až dosud není znám jediný případ, po kterém by následoval rychlý rozsudek, jenž by dal jednotce odstrašující příklad.

Dosavadní [dosud prokázané] aktivity obranných [zpravodajských] důstojníků vypátrat a zatknout tyto kruhy, které ohrožují státní bezpečnost, ztratily účinnost [byly zmařeny], když vojenské soudnictví nezasáhlo právě tak energicky rychlým vynášením tvrdých rozsudků. Příčiny [důvody] těchto průtahů jsou zjevně [zřejmě] tytéž, jako byly pozorovány u bývalé Zajišťovací divize, totiž:

- a) Soudci, většinou sami bez dostatečných vojenských zkušeností, mají formálně-právní myšlení a neuznávají, že zde je ve hře disciplína a státní bezpečnost a bude vyvoláno [vznikne] nebezpečí, které při dalších opatrných opatřeních pod tlakem válečných událostí a přibývajících [narůstajících] nepřátelské propagandě, bez cizí pomoci už nikdy nebude moci být zhceno [utlumeno, potlačeno].
- b) Trestní věci, pokud jako takové vůbec budou bezprostředními [(von dem mittelbaren) přímými] nadřízenými vyhodnoceny, naleznou už u dalších představených a soudců nepochopitelně mírný výklad, který budí dojem jisté [určité] shovívavosti.
- c) Možné odvolání k Nejvyššímu soudu v Bratislavě, jímž se stane nutným potvrzení rozsudku panem státním prezidentem, brání rychlému a tedy zastrašujícímu potrestání a tím výchovnému působení [účinku] na jednotku; zastrašující rozsudky musí být v celé armádě dány na známost, aby byly hodnoceny jako poučení (jak je obvyklé v Německé říši).
- d) Na všech zúčastněných místech se zjišťuje nejistota ve výkladu ustanovení příslušných vojenských zákonů.

**V čom je referát p. gen. Schliepera
podaný p. prezidentovi Rep. 20. t.m.
nesprávny?**

- 1) V krivom a zaujatom zmysle i svetle podáva zprávu o disciplíne i nálade vojska na východe Slovenska. Generalizuje bezvýznamné jednotlivosti, ktoré v porovnaní s príhodami nemeckých vojenských transportov v tomto kraji, sú len dobrým vysvedčením pre slovenskú armádu.
- 2) Prípady so záškodníkmi dáva do tendenčnej súvislosti s jednotkami slovenského vojska.
- 3) Výcvik jednotiek na východe, ktorého podporou sa svojho času ujal sam a ktorú podporu neuplatňuje v žiaducej miere, kritizuje. Tým si dáva aj pre seba nedobré vysvedčenie, najmä však po tej stránke, že žaluje p. prezidentovi veci, ktoré na príslušných vojenských miestach predtým vôbec nespomenul, ani na ne povinne neupozornil.
- 4) Zazlieva pomalosť opevňovacích prác vtedy, keď dobre vie, že túto pomalosť nezavinilo MNO, ale jednak ťažkopádnosť i s nemeckými kruhmi vytvorená komplikovanosť následkom bezprostredného styku veliteľ a opevňovacích prác, t.j. plk. Pilfouska, dôstojníka slovenskej armády, nemeckej národnosti, ktorý nechápal potrebu opevnenia na slov. území, nariadenú a neraz urgovanú MNO.
- 5) Komplikované velenie presadili na Slovensku nemecké požiadavky kopirovať ich systém a týmto dôsledným nástojením pohnuli počiatočný jednoduchý slovenský vojenský poriadok, k rozsiahlosti. Ak porovnáme slovenské velit. pomery s nemeckými výpomocnými aparátmi, tak zistíme, že Slováci sú počtom skromní k personálne bohatejšie zaopatreným nemeckým voj. miestam na Slovensku. V malom štáte centralizáciou sa práve šetrí na personále a zaručuje jednotnosť všetkého.
Preto je referát tu nelogický, keď na jednej strane vytyka centralizáciu a prílišnú veľkosť aparátu vedenia a na druhej strane trvá na kopirovaní nemeckého systému, ktorý sa hodí pre veľký štát a nie pre malý.
- 6) Prízvukuje prispôsobenie sa armády ku počtu súcich dôstojníkov. To chcelo docieľiť minulého roku práve MNO, aby disciplína i iný poriadok vo vojsku bol veliteľským sborom zaistený, lebo nemožno očakávať zvládnutie väčšej masy ľudí, dostatočne ešte nevyrasteným slovenským dôstojníckym sborom. Kto však to prekazil? Nové nemecké požiadavky na postavenie ďalších jednotiek! Chápeme situáciu, ale neradi vidíme, keď Nem. generál pri MNO túto okolnosť zneužíva pre nemiestne kritizovanie MNO.
- 7) Hneď k tomu pripojujem poznámku o tom, že českí dôstojníci sa ponechávajú a dôstojníci nemeckej národnosti ponúkajú zbraniam SS. – To je zámerné obvinenie z protinemeckého postoja MNO. –

Dobre je známa okolnosť, že pri budovaní slov. armády, nemohli sme sa obísť bez výpomoci slovenskému štátu oddaných tých dôstojníkov českého pôvodu, ktorí mali či už rodinné a či iné dobré vzťahy a prejavovali spoľahlivosť k Slovensku. Jednako sme i v týchto uskutočnili niekoľkokrát radikálnu a bezohľadnú očistku. Zostali teda už len tí, ktorí sú viac Slovákmi ako Čechmi, aj to len z potreby a pri povyšovaní i pri určovaní samostatných veliteľských miest sú prirodzene zanedbávaní.

Dôstojníkov nemeckej národnosti sme vždy s najväčšou ochotou prijímali, a v medziach slovenských ohľadov i možností im dávali prednosť pri povyšovaní i u určovaní funkcií. Vytvoril sa stav, ktorý v zápätí vrhol praktické dôsledky nepríjemného konštatovania: a/ predimenzovania veliteľského aparátu Nemcami, ktorí si nevedeli pri tej najväčšej podpore MNO vyziškať dôveru mužstva a autoritu podriadených. b/ Mnohí miesto toho, aby chápali svoje poslanie v slovenskom vojsku na sblížovanie a sjednocovanie obojstranných záujmov a cieľov, povýšenecky a neúprimne, podliehajú malichernému udavačstvu a špi-

- neniu vlastného hniezda, vytvorovali ustavičné trecie plochy a diferencie, teda opačne, chladili dobrý pomer slovensko nemecký, ktorý vedenie nemohlo už umele udržiavať v žiaducnom stave. c/ Podporovaní činiteľmi nem. voj. misie, nevojensky nárokovali si vedúce miesta v slov. armáde, čím vyvolali konkurenčnú žiarlivosť ostatných slov. dôstojníkov a ubíjali ducha a povedomie slobodného a samostatného národa, ktoré se protivilo duchu i vôli vo svojich dôsledkoch, samého Führera Veľkonemeckej ríše. – Pri 6 slovenských geráloch (*sic*) (teraz už len 3 aktívnych) malo byť pomerne viac generálov nemeckej národnosti ako slovenskej (Pilfousek, Dr. Wirth, Crammer a Dotzauer). Abstrahujúc sa od citovej zaujatosti, chladný rozum a rozvaha tu káže v záujme nemeckého ďalšieho poriadku i snaženia, aby tento neprirodzený stav sa napravil. Slov. MNO vítało preto príležitosť požiadavku SS zbraní, ktoré teraz Nem. generál pri MNO pre vedľajšie a menej významné príčiny napáda. – d/ Dôstojník slov. armády nemeckej národnosti (mnohí sú práve bývalý Česi!) trúfa si, ak je povahovo tak založený, stavať sa vo svojich egoistických záujmoch proti veleniu a tak ruší disciplínu, bez ktorej nijaká armáda nemôže jestvovať. Dôstojník českého pôvodu je a musí byť skromný, teda ako výkonný orgán, vhodný. e/ Tieto a iné ešte závažné okolnosti (napr. mužstvo nemeckej národnosti odchádza a dôstojníci by mali ostať atď.) hovoria, že ak chce slovenské vojsko vnútornou svojou konsolidáciou prispievať kladne a účinne k nemeckému svetovému zápasu na zdoľanie spoločných nám nepriateľov, musíme [*mat*] také prirodzené a súladné podmienky svojho života, ktoré ho uspôsobujú pre tento zástoj. Inak bude naozaj pokazenou a všeobecnou situáciou ovplyvnenou prekážkou, lebo partizánov v slovenských poľných jednotkách nevytvorili len udávané nedostatky slovenského velenia, ale v prevážnej miere bezprostredné diferencie a nedôvera slovenských podriadených s nemeckými veliacimi činiteľmi. Preto je v záujme nemeckom i slovenskom, aby v slovenskej armáde nastala homogénna myšlienková i citová konštelácia, ktorú môže potom slovenské vedenie patrične usmerňovať, ovplyvňovať a ju mať bezpečne v rukách. Len tak sa môže hovoriť o zodpovednosti MNO, ktoré potom možno smeľe aj kritizovať, lebo je pánom situácie a podľa výsledkov vytvoriť si o ňom úsudok i zaujať k nemu primeraný postoj.
- 8) Tvrdenie, že MNO je jednotkám cudzie a že zasahuje do kompetencie podriadených, je povážlivým príkladom nesprávnej kritiky (ba zostane? = *nečitateľné* – nedoloženým – *celé prečiarknuté*), ktorý – podľa môjho pohľadu – nepatrí do posłania Nem. generála pri MNO, ako poradcu. MNO je iného náhľadu a treba túto vec rozobrať objektívne a konkrétne – keď vyvstane úplne opačný obraz.
  - 9) Nezodpovedá skutočnosti domnienka, pre ktorú poradca MNO je ostatne nepríslušný, že zriadením Pracovného sboru NO, vytvorením brannej výchovy a CPO sa trieštia sily. V Prac. sbore NO sô dôstojníci, ktorí sa nehodia pre vojsko. V CPO tiež. V brannej výchove takisto, len pár jednotlivcov je v jeho veliteľstve, ktorí sú kvapkou do mora potreb. – Vec je však príznačnejšia, lebo Nem. gen. pri MNO sa týmto náhľadom stavia proti zákonodárnemu zriadeniu Slov. republiky, ktorá tu ukladá MNO nevyhnutel'né povinnosti.
  - 10) V súvislosti s reorganizáciou v zime 1943/44 pomíja (chápať – *prečiarknuté*) vziať na vedomie a uviesť príčiny jej dokonalého neuskutočnenia, ktorých je sam pôvodcom a ktoré väzia v nastolovaných nových problémov (*sic*) s nemeckej strany.
  - 11) Poznámkou, že minister ani raz nebol u jednotiek na východnom Slovensku, dokazuje, že svoje poslanie nevidí v kladnej pomoci a v činnosti otvoreného poradcu – lebo to ministromi ani raz nepripomenul – ale uplatňuje to dodatočne v nemiestnej osobnej kritike. Vie dobre, že minister má na východe svojich veliteľov, ktorí na terajší ešte stav vecí úplne postačia a on by im tam len svojou prítomnosťou prekážal. Má čo robiť v Bratislave a nemôže si dovolovať výlety. Osobný styk s vojakmi, ktorý treba časove rozšíriť, bude potrebný, až keď nastanú tam prípadne vážne úlohy. Zato tamojší

velitelia bývajú tým častejšie u ministra! Zabúda sa, že ministerský rezort je iné ako vojenské veliteľstvo.

- 12) Vedome prekrucuje nariadenie MNO a trvanie jeho na dlhšom pobyte dôstojníkov v poli než 6 mesiacov, ktoré bolo dávno zrušené a dnes sa týka len lekárov a podobných dôstojníkov správy, vzhľadom na celoštátny kritický stav záložníkov).
- 13) Bičuje nedostatky dôstojníkov a tým vlastne obviňuje a do špatného svetla uvádza pomocnú činnosť nemeckých misií, ktorým MNO dalo plnú voľnosť a berie len s povďačnosťou na vedomie, keď sa tieto žiaducno činia najmä u veliteľstva pozemného vojska a u jeho podriadených jednotiek, ktorým je sverená výchova i dozor slúžiacich dôstojníkov.
Dvojaká strava pre dôstojníkov a mužstvo je podporovaná nemeckými činiteľmi, najmä v poli. Sam p. gen. Schlieper v Levoči a v iných posádkach zaujímal sa o dôstojníckych jedálňach a priam nabádal slov. dôstojníkov o toto separovanie sa od mužstva.
- 14) Pranieje protinemecké, panslavistické a protištátne náhľady v dôst. sbore v súvis s MNO vtedy, keď dobre vie, že nie MNO, ale spôsoby im navrhované a zastávané podnecujú tohto deštruktívneho ducha a sú príčinou istých znakov, ktoré potom MNO nestačí premyslenou taktikou patrične upravovať. Strielaním by sa protivy len väčšími vyostřily a dnes, v situácii tak pohnutej, by tak bolo Slovensko v položení horšom.
- 15) Nesvedomito podozrieva MNO z nadržovania býv. legionárom a zo zaznávania voj. výkonov a pozitívneho stanoviska k štátu. Legionári tvrdia práve opak a je zaujatosťou vysokého stupňa, keď sa im paušálne upiera oddaný vzťah k štátu a neuznávajú voj. výkony. Tých pár legionárov, ktorí ešte slúžia v armáde, nemožno obviňovať z nevlastenectva. (Ak bojovali v radách protivníkov v prvej svetovej vojne, tak to nebol postoj proti Nemecku, ale proti bývalej Rakúsko-uhorskej monarchii, ktorého nástupnícku časť /Rakúsko atď./ sam Führer pred druhou svetovou vojnou zlikvidoval. Slovenskí legionári, ktorí mali i v zahraničí i doma tie isté diferencie s Čechmi ako celé Slovensko a ktorí prelievali dobrovoľne krv za slobodu svojho národa, ktorý Führer konečne oslobodil, nemôžu byť so strany nemeckej urážaní a biľagovaní termínom, ktorý sam o sebe znamená politické zlo, miesto ich prednosti, že sa vedeli smelo postaviť už vtedy, keď národ ešte upel v otroctve na obranu jeho práv, čo robia i teraz. Ich zaujaté odstrkávanie by viedlo k dezavuuovaniu nár. soc. politiky v ohľade principu „Völkisch“ a spojenectva s Talianskom, Japonskom, Rumunskom atď., ktoré v prvej svetovej vojne boli tiež v tábore opačnom. – vyčiarknuté) MNO tu nerobí výnimky a pridržia sa čisto kvalitných hodnôt a štát. spohľahlivosti.
- 16) Neodpovedá skutočnosti tvrdenie, že sa neuznava rovnomerne osvedčenie sa pred nepriateľom, čo dokazujú i Smernice MNO pre povyšovanie.
- 17) Poradová listina u MNO stále jestvuje. Jej uverejňovanie, vzhľadom na vojnové pomery a časté výkyvy v prejavoch pred nepriateľom, ktoré menia i kvalifikačný popis dôstojníkov, do potrebnej ustálenosti ešte vo vývoji sa nachodiaceho dôst. a veliteľského sboru, je neželateľné. Osvedčené hodnoty stúpajú, povyšovanie sa deje výberom a neschopní zaostávajú, čím sa práve zabraňuje zbytočná nespokojnosť slabých, ktorí by pri každom uverejnení ich poradia mali príležitosť to prejavovať a ešte viac znechucovať. To odpovedá metode v povyšovacej praktike celého štátu, v ktorej nemôže ani vojsko robiť úchyľky.

Celkový posudok:

V složitých pomeroch i okolnostiach môže slovenská armáda byť i ďalej pevná, keď sa umožní voľná ruka pre jej veliteľa, v ktorom treba dôverovať, alebo ho vymeniť za osobu dôveryhodnejšiu. Zásahy tak z vnútorného politického života, ako najmä iný vplyv, než technicko-

výpomocný so strany nemeckého zastúpenia u slov. armády, ďalej vzatia vojska z právomoci a zpod vplyvu slovenského veliteľa, oslabujú slov. armádu. Všeobecná situácia a národ sám ju duchovne preformúva, čo sa nedá nijakou silou oddeliť od seba. Energicky sa dá zakročiť tým, že sa slovenskému hlavnému vojenskému veliteľovi dá náležitá právomoc uznanie dôvera a podpora, nie však osočovanie a že bude zbavený osobných a malicherných záškodníkov. Na osobe – ak má predpoklady a schopnosti – nezáleží. Sám (konám svoju povinnosť – vyčiarknuté) sa neobávam zodpovednosti a zaujímam nekompromisný postoj na každú stranu dotiaľ, dokiaľ ma môj najvyšší veliteľ neoslobodí od tejto povinnosti.

Je na nemeckom voj. vedení, aby dodalo na Slovensko takého svojho zástupcu, ktorý chápe aj slovenské oprávnené požiadavky a tieto vhodne prenáša do nemeckého poňatia. Inak nedocieli spoločný nám cieľ. Smluvu, pre rozličné vymoženosti držaly práve kruhy mimo slovenského MNO 1 a 3/4 roka nesostavenú a nepodpísanú. Pred pár mesiacmi došla ako hotová na MNO, keď p. gen. Schlieper dokázal svojim držaním sa, že jej pripravený text po týchto praktických skúsenostiach sa neosvedčuje a preto MNO nemá už záujmu, aby v tejto pripravenej formulácii bol podpísaný. Len vítaná a vhodná osobnosť by umožnila MNO s doterajším textom súhlasiť, ktorá by tam stanovené výhody nezneužila. Osoby robia všetko, mŕtva litera je len podmienkou k tomu.

DG b MNO Nr.320/44 g.K.v. 20. 6. 1944

Geheime Kommandosache

Vortrag des Deutschen Generals beim Herrn Staatspräsidenten.¹

- I. Besorgnisse über Lage in der Ostslowakei.
- a) Disziplin und Stimmung sind schlecht. – Anl. 1 –
  - b) 100 Fälle von Auftreten von Banditen. Banditen werden begünstigt (von Truppe und Bevölkerung). – Anl. 2 –
  - c) Truppenausbildung schreitet nicht vorwärts. Z. Zt. halte ich einen Kampfeinsatz der beiden Divisionen in der Ostslowakei für nicht möglich, weil sie nicht im Zusammenwirken der ausreichend vorhandenen Waffen ausgebildet sind.
  - d) Befestigungsarbeiten an der Grenze machen geringe Fortschritte.²
- II. Ursachen für diese Entwicklung
- 1.) Mängel in der militärischen Befehlsgliederung.
    - a) Früher schädliche Zentralisierung beim MNO.
      - 1) Zu großer Verwaltungsapparat, verschlingt zuviel Personal, besonders Berufs-Unteroffiziere.
      - 2) MNO truppenfremd.
      - 3) Schleppender Geschäftsgang.

---

¹Vzhľadom na nejednoznačnosť prekladů (při porovnání několika nezávislých prekladů se objevují v textu rozporné výklady některých výrazů) uvádíme plný text v originále. Příčinou rozdílnosti prekladů snad může být i to, že sám Schlieper používal ve své době již zastaralé výrazy.

²První článek textu uvádíme pro porovnání zalomený podle originálu.

- 4) Hereinbefehlen in Kompetenzen Untergebener.
- 5) Verzettlung der Kräfte durch Arbeitskorps, Wehrerziehung, C.P.O.
- b) Versuchte Reorganisation im Winter 43/44.
  - 1) Verkleinerung des MNO und des Heeres nach dem Stand des zu säubernden Offizierkorps.
  - 2) Schaffen wirklicher Verantwortlichkeit für die Befelshaber der Wehrmachtteile.
  - 3) Jedoch ist keine durchgreifende Änderung erfolgt.
- c) Nunmehrige Befehlsverhältnisse:

Im MNO: Ministerstab, Oberkommando der Wehrmacht und Generalinspekteur der Wehrmacht.

Ferner: „Armeestab“ Prešov mit Befestigungsstab, VPV, Banská Bystrica, Befugnisse stark verringert, VVZ, Trenčín, Wehrerziehung, Banská Bystrica, Auswirkung sehr gering, Arbeitskorps, neuerdings auch ein Übermaß von Artl. Stäben ohne entsprechende Truppe.

Urteil:

Eine kleine Wehrmacht kann sich solch einen Apparat nicht leisten: Fehlen von Offizieren, zu teuer, zu schwerfällig. Organisation zu c) führt zu gefährlichen Verzögerungen in Ausbildung und Befestigungen.

Minister war noch kein Mal bei Truppen in der Ostslowakei, auch nicht Chef, Oberst Talský.

Abbau von Stäben und Verringerung des Verwaltungsapparates und seiner Aufgaben scheint ebenso nötig wie Abstimmung der Größe des Heeres auf die Zahl geeigneter Offiziere.

- 2.) Ablehnung der deutschen Beratung.
  - a) Minister lehnt innerlich deutsche Beratung ab (slowakische Denkschrift, Abkommen über Deutschen General seit 2 Jahren nicht unterzeichnet, Minister hat auf Besuch Admiral Bürkner noch nicht reagiert).
  - b) Deutsche Ausbildungsgrundlagen nach neuesten Kriegserfahrungen, die z. T. in slowakischer Übersetzung durch die Deutsche Heeresmission und Deutsche Luftwaffenmission angeboten sind, werden aus Interesselosigkeit von der Truppe nicht genügend ausgewertet und angewandt, dagegen die veralteten tschechischen Vorschriften bevorzugt (s. Anl.3, Ziff.2).
  - c) Daher kann sich deutsche Beratung auch bei Truppe nicht auswirken, obwohl dort im allgemeinen guter Wille besteht, besonders im Felde.
- 3.) Mängel im Offizierkorps. – Anl. 3 –
  - a) Beanstandungen im Verhalten der Offiziere.
    - 1) mil. schlechte Haltung } Erziehung und Beispiel für junge Offiziere fehlen.
    - 2) moralische Mängel
    - 3) Mangelnde Offizierauffassung:

schlechte Dienstauffassung und Dienstaufsicht, Offiziere zu viel auf Kanzlei;
Ungenügende Forderung von Leistungen, dagegen Weichheit, aber zu wenig Fürsorge für Truppe;
Ablösung der Offiziere nach 6 Monaten Frontdienstzeit, während Mannschaft länger draußen bleiben muß;
zweierlei Essen für Offiziere und Mannschaft, Trunkenheit, Exzesse.
    - 4) Staatsschädigende Einstellung im Offizierkorps: kriegsfeindliche, deutschfeindliche Haltung, panslawistische Sympathie für Bolschewisten.
  - b) Personalpolitik des MNO.
    - 1) Mil. Leistung bzw. positive Einstellung zu Staat und Krieg bei Besetzung der Offizierstellen nicht genügend gewürdigt. Bevorzugung ehemaliger Legionäre.
    - 2) Belastete Offiziere werden im Dienst belassen.
    - 3) Ungleichmäßige Anerkennung der Feindbewährung verschiedener Offiziere.
    - 4) Ehemalige tschechische Offiziere werden behalten, obwohl wenig geeignet; dagegen volksdeutsche Offiziere trotz Offizier-Mangel der SS angeboten. Angeblich verstehen slowakische volksdeutsche Offiziere nicht die slowakische Mentalität, dagegen wird dies bei tschechischen anscheinend angenommen.

- 5) Dienstalters- und Rangliste fehlt, somit keine Übersicht über Planmäßigkeit der Beförderung, daher Unsicherheit und Unzufriedenheit im Offizierkorps.
- 6) Häufige Versetzungen schädigen Leistungen und Verantwortlichkeit, verhindern Vertrauen der Mannschaft und Zusammenhalt innerhalb der Truppe.

Urteil:

Ich habe den Eindruck, daß Offizierkorps nicht nach seinen militärischen Leistungen – bei Anlegung strengen Maßstabes – eingeteilt und aufgebaut wird, sondern nach persönlichen und politischen Rücksichten. Aber gerade Heraushalten der Wehrmacht aus der Politik und strenge sachliche Gerechtigkeit sind Voraussetzungen für eine zuverlässige Wehrmacht. Beispiel: das kleine deutsche Reichsheer zwischen 1923 und 1935.

- 4.) Kein energisches Durchgreifen gegen Mißstände.
  - a) Es fehlt Wille, einen Kampfbeitrag zum Krieg zu leisten oder Truppe zum Kampfgeist zu erziehen und auszubilden. Mangelnde Bewaffnung kann nicht als Grund angeführt werden – Anl. 4 –
  - b) Verhalten gegen Überläuferwesen 1943. Mangelnde Härte in der militärischen Rechtspflege entspricht nicht dem Ernst der Lage. – Anl. 5 –
  - c) Kein Einschreiten gegen panslawistische, probolschewistische, defaitistische oder tschechische Einstellung. Keine positive Propaganda, die sich wirklich auswirkt. Militärische und weltanschauliche feste Führung fehlt.
  - d) Gegen deutschfeindliche Einstellung wird zwar eingeschritten, aber nur mit äußerster Milde, s. auch Anlage 1, Ziff. 9 – 11.
  - e) Kein Abschrecken gegen Banditenbegünstigung, Abwehrdienst müßte noch mehr unterstützt werden; jetzt zugreifen, um die noch kleine Gefahr im Anfang auszurotten!

Urteil:

Verschleppung und Milde bedeuten eine militärische Gefahr.

- 5) Schlechte Stimmung der Mannschaft.
  - a) Mangel an Vertrauen zu Offizieren, s. II/3.)
  - b) Desertionen auch in der Heimat, s. Anlage 1.
  - c) Truppe sieht kein Kriegsziel, weil vaterländische Schulung nicht genügt, so daß Bolschewismus nicht für eine Gefahr gehalten wird. Truppe fühlt sich schlecht ausgebildet.
  - d) Mangelnde Bewaffnung kann kein Grund für Gefühl der Unterlegenheit sein. – Deutsche Waffenlieferungen siehe Anlage 4.
  - e) Es empfiehlt sich eine Überprüfung, ob bei den Einziehungen zum Wehrdienst durch die zahlreichen Ausnahmen nicht das Gefühl einer ungerechten Behandlung erzeugt wird. Beispiele: Entlassung des Jahrganges 40, Ausnahmen für Studierende, Ausnahmen bei solchen Familien, die mehrere Söhne haben.

Urteil:

Verlässlichkeit der Mannschaft ist zu bezweifeln.

III. Gesamt-Urteil.

Slowakisches Heer ist nicht krisenfest, einer ernsten Belastung und Bewährungsprobe im Kampf gegen Bolschewismus nicht gewachsen; es ist nicht das Machtinstrument, das die Staatsführung braucht. Wenn jetzt nicht scharf durchgegriffen wird, so droht Gefahr.

Geheime Kommandosache

Disziplin und Stimmung im slowakischen Heer.

- 1.) Meldung deutscher Zollbehörden über zahlreiche Klagen und Beschwerden der Grenzbevölkerung über Schießereien und Wildern slowakischer Soldaten, dabei Feststellung, daß durch slowakisches Militär kommunistische Propaganda bei Bevölkerung betrieben wird. Folgen: Beunruhigung der Bevölkerung, Rückgang der Milchablieferung und Arbeitsverweigerung.
- 2.) Verbringen von Russinnen und Ukrainerinnen durch slowakische Wehrmachtangehörige aus dem Felde in die Slowakei, bisher 12 Fälle außerehelicher Verhältnisse bekannt.
- 3.) Mißstände im Internierungslager Humenné und verstärkte Sabotagetätigkeit im Raum Humenné seit Frühjahr 1944. Am 22.4.44 Flucht von 5 jugoslawischen Kriegsgefangenen aus dem Internierungslager Humenné, Verbleib unbekannt.
- 4.) Beunruhigung der Zivilbevölkerung durch Angehörige der Arbeitsformationen des Ausbildungslagers Kamenica durch Disziplinlosigkeiten (wilde Schießereien usw.) seit Mitte April 44.
- 5.) Am 24.3.44 Verhaftung von 2 Berufsfeldwebeln und 3 slowakischen Zivilpersonen, denen nachgewiesen wurde, Bandenmitgliedern Unterschlupf gewährt und diese mit Waffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen beliefert zu haben.
- 6.) Am 27.3.44 Desertion von 3 slowakischen Soldaten des J.R.6 unter Mitnahme von Waffen aus Trebišov. Sabotagetätigkeit wird vermutet, bisher nicht aufgegriffen.
- 7.) Am 27. und 28.11.43 disziplineloses Verhalten und Trunkheitsexzesse auf Transport befindlicher slowakischer Soldaten in Pressburg/Hauptbahnhof.
- 8.) Am 28.10.43 deutschfeindliches Verhalten der slowakischen Bahnhofswache in Čadca.
- 9.) Deutschfeindliche Äußerungen slowakischer Offiziere im Militärlager Oremlas bei Lešt im Herbst 1943.
- 10.) Provokative Äußerungen durch die slowakischen Offiziere
 Lt. Folta, Art. Regt. 2 am 6.10.43
 Major d.Lw. Dargo
 } am 18.11.43
 Major d.Lw. Lisický
 Major Breuer am 30.8.43 u. am 4.2.44
 Hptm. Hlavač, Nachr. Abt.2 am 10.2.44
- 11.) Sympathieäußerungen für Rußland durch die slowakischen Offiziere
 Hptm. Sekuris im November 1943 und
 Hptm. Frtuš, Zipser-Neudorf am 19.3.1944.
- 12.) Desertionen im slowakischen Heimatheer.

<u>im Monat</u>	<u>Anzahl:</u> davon	<u>Heer:</u>	<u>Luftwaffe:</u>	<u>Arbeitskorps:</u>
Juni 43	28	17	1	10
Juli	19	8	3	8
August	16	4 6	6	
September	27	12	5	10
Oktober	46	34	4	8
November	52	30	6	16
Dezember	26	16	1 9	
Januar 44	47	29	6	12
Februar	70	42	8	20
März	68	26	11	31
April	51	24	15	12
Mai	45	22	13	10

Geheime Kommandosache

Bandenunwesen und dessen Begünstigung.

- 1.) Bis Juni 1944 sind 100 Fälle über Auftreten von einzelnen Bandenmitgliedern, kleineren Banden und größeren Partisanengruppen beobachtet worden. Den Hauptkern dieser Banden bilden Russen, Russinen aus Karpathorußland, teilweise Slowaken und Ungarn. Unter den Russen befinden sich z.T. aus deutschen Gefangenenlagern entwichene sowjetische Kriegsgefangene und geflüchtete Ostarbeiter, denen von slowakischen Behörden Asylrecht gewährt wird. Bei den Ungarn handelt es sich hauptsächlich um Deserteure der ehemaligen tschechoslowakischen Armee, die seinerzeit nach Ungarn flüchteten.
- 2.) Von Dezember 43 bis heute stehen 177 Personen unter dem Verdacht der aktiven Beteiligung an der Bandenorganisation bzw. deren Unterstützung. Hiervon sind bisher 70 in Haft. Von der slowakischen Wehrmacht sind daran beteiligt:
  - a) Offiziere: Hptm. Gonda, Oblt. Šimko, Lt. Beňo, Lt. Dudaš, Lt. Fleischer.
  - b) Unteroffiziere und Mannschaften: 7
- 3.) Bemerkenswerte Einzelfälle:
  - a) Anfang Mai 44 Versuch slowakischer Staatsangestellter (Zoll- und Eisenbahnbeamte), in Kysak auf Bahntransport befindliche Kosaken zu verleiten, Waffen und Ausrüstungsgegenstände zu verkaufen.
  - b) Am 10.6.44 Übertritt bewaffneter Banden in Stärke von 80 – 120 Mann ohne Behinderung über slowakische Grenze nördl. Bardejov, um Befestigungsarbeiten auszukundschaften.
  - c) Feststellung slowakischer Gendarmeriestationen, dass russinische Bevölkerung die Partisanentätigkeit in jeder Hinsicht unterstützt. Näheres in Gendarmerie-Protokollen.
  - d) Verstärktes Auftreten von Widerstandsorganisationen, Auffinden zersetzenden Propagandamaterials, deutschfeindliche und bolschewistische Demonstrationen.
    - 1) National-Revolutionärer Ausschus (NRA), Verteilen von Richtlinien Anfang August 43 in Batovany bez. Priewitz.
    - 2) Hlas Narodá /slowakische Flugschrift, Verteilung seit August 1943 durch Postversand.
    - 3) Aufruf des Kommandos 1. čsl. Partisanenarmee vom 7.11.43.
    - 4) Wiederholter Postversand von Drohbriefen an slowakische Behörden.
    - 5) Ungestörte Maifeier von Bandenführern am Denkmal der staatlichen Forstverwaltung bei der Javorinahütte im Bezirk Vranov und bolschewistische Flugzettelpropaganda am 1. Mai.
    - 6) Nach Angabe der slowakischen Abwehr vom 24.5.44 weitere Ausdehnung der Partisanenorganisation auf die übrige Slowakei durch Bildung von Zellen, vor allem in folgenden Städten und Gebieten: Bratislava, Nové Mesto n.V., Myjava, Ružomberok, Žilina u. Umgebung, Trenčín, Poprad, Lipt. Sv. Mikulaš, Makow, (westl. Čadca), Topolčany, Nitra, Bošany und Prievidza.
  - e) Am 8.4.44 vorsätzliche Beschädigung des Luftkabels Prešov – Visny Svidnik durch einen angeblich fahnenflüchtigen slowakischen Soldaten.

Geheime Kommandosache

Leitende Offiziere, deren Verhalten oder politische Einstellung nach deutscher Auffassung zu beanstanden ist und deren Beispiel demoralisierenden Einfluß auf die jungen Offiziere haben muss.

- 1.) General Jurech – Panslawist, versagte bei Truppenausbildung, suchte seine Truppe zu selten auf. Flog fast jedes Wochenende von der Krim nach Dnjepropetrovsk, um ein Verhältnis mit einer rus-

- sischen Schauspielerin zu unterhalten, die er, obwohl verheiratet, sogar mit in die Slowakei brachte. Er wurde zwar verabschiedet, aber sofort wieder eingestellt.
- 2.) Oberst Imro – Legionär, ein offener Freund Sowjetrusslands, der sich weigert, an die Front zu gehen. Trotzdem ist er als Leiter der Vorschriften-Kommission eingesetzt, wo er Kenntnis erhält von allen deutschen Vorschriften, die dem slowakischen Heer zur Verfügung gestellt werden, und wobei er Widerstand gegen Verwertung deutscher Kriegserfahrungen und Vorschriften leistet.
  - 3.) Oberst Lendvay – Nahm als Div. Kdr. seine Frau mit ins Feld und verließ ohne Befehl seine Division, als diese eingesetzt werden sollte. Er wurde als Rgts. Kdr. weiter verwandt und wird jetzt Art. K'deur.
  - 4.) Oberst Bodicky – Legionär. Ohne militärische Ausbildung als Offizier, musste im Polenfeldzug auf Veranlassung des damals führenden deutschen Befelshabers, General Engelbrecht, gemaßregelt werden, da er durch Nichtbefolgen eines Einsatzbefehls die verbündete Gefechtsführung zu schädigen drohte. Als Brigade-Kdr. in Italien genügte er nicht seiner Dienstaufsichtspflicht. Jetzt lief folgende Meldung des Prokurators des slowakischen Feldgerichts über ihn ein: „Untersuchung gegen Oblt. Rutkay wegen Aneignung und widerrechtlichen Verkaufs von 50 Ztr. Salz eingeleitet. Oberst Bodicky und Major Jamriška an dem Geschäft beteiligt. Rutkay verhaftet. Bodicky und Jamriška erschweren bzw. verhindern Untersuchung. Barverdienst überschreitet 1 Million Lire.“
  - 5.) Oberst Husár – Legionär, tschechisch eingestellt, Frau ist Jüdin. Er hat als Rgt. Kdr. bei der Bandenbekämpfung nicht schnell und scharf genug gegen Verbindungen von Angehörigen seines Rgts. mit Partisanen durchgegriffen. Er ist trotzdem als Rgts. Kdr. wieder verwandt.
  - 6.) Oberstlt. Vick – Hat im Gefecht bei Lipovec seine Truppe in der Gefahr verlassen und ist seitdem nicht wieder im Felde gewesen. Trotz dieser mangelnden Eignung wurden ihm so wichtige Ausbildungsaufgaben aufgetragen wie die Führung der Inf. Schule und jetzt die Führung des J.R.1. Ausserdem ist seine tschechische Einstellung bekannt.
  - 7.) Oberstlt. Palkovič – Legionär. Ohne militärische Ausbildung als Offizier. Von deutschen und slowakischen Vorgesetzten wurde beanstandet, daß er sein Rgt. 101 nicht in genügender Disziplin hielt und nicht ausreichend gegen die Verbindung seiner Untergebenen mit Partisanen einschritt. Er soll jetzt wieder als Rgts. Kdr. verwandt werden.
  - 8.) Oberstlt. Kmičikievic – Ukrainer. Als Abt. Kdr. im Felde hat er gegen pro-russische Offiziere un Mannschaften seiner Abt. nicht scharf genug eingegriffen, als sich Verbindungen seiner Untergebenen mit den Partisanen anbahnten. Trotz fehlender Eignung als Truppen-Kdr. wurde er wieder als Abt. Kdr. verwandt, bis General Turanec ihn des Dienstes entthob.
  - 9.) Oberstlt. Poloni – Hat 1942 im Felde versagt, wurde – trotz deutschen Einspruchs gegen seine unmoralische Führung – 1943 als Vorgesetzter für die Flakhelfer eingesetzt. Danach erst wegen Trunkenheit entlassen.
  - 10.) Oberstlt. Čani – Seine tschechische Einstellung ist bekannt; er übt entsprechenden Einfluß auf seine Untergebenen aus. Als Rgt. Kdr. schritt er gegen die verräterischen Beziehungen seiner Untergebenen mit den Partisanen (Fall Nalepka u. Komplizen) nicht genügend ein und wurde als Truppenoffizier abgesetzt, aber im CPO weiter verwandt.
  - 11.) Oberstlt. Kallo – Vor dem Feinde nicht bewährt. Sein Verhalten ist verdächtig, aber von deutschen Stellen nicht zu klären. Eine unparteiische slowakische Untersuchung gegen ihn scheint nötig, da über ihn Meldung wegen Korruption im Felde erstattet war. Sein eigenes Offizierkorps wird bestättigen, daß er keine Achtung genießt. Als Rgts. Kdr. vernachlässigt er die Ausbildung seines Offizierkorps und des Regiments. Er verkehrt betont in tschechophilen Kreisen.
  - 12.) Major Kubiček – Legionär, bekannt wegen seiner tschechischen Einstellung. Er war bereits zum Arbeitsdienst abgeschoben, ist aber wieder als Rgts. Kdr. eingesetzt.
  - 13.) Oberstlt. Manica – Legionär. Gehörte der Benesch-Partei an und propagiert offen für Sowjetrußland. Er wird trotzdem im militärischen Arbeitsdienst weiter verwandt.
  - 14.) Oberstlt. Vačlav – Legionär, wurde als Bezirks-K'deur in Prešov der Korruption beschuldigt. Er wird in leitender Stellung in der Wehrerziehung weiter verwandt.
  - 15.) Hauptmann Čambalik – Wegen nachgewiesener Beziehungen zu russischen Banden verurteilt, ist trotzdem jetzt als Offizier bei der Wehrerziehung eingestellt.

Geheime Kommandosache

Deutsche Waffenlieferungen

Folgende Lieferungen sind seit 1.1.1943 in die Slowakei (nicht ins Feld) gekommen bzw. unterwegs:

1.) Waffen und Gerät.

20	Granatwerfer 5 cm
156	„ 8 cm
2	Panzerjäger-Kanonen 5 cm
14	„ 7,5 cm
12	Infanterie-Geschütze 7,5 cm
40	leichte Feldhaubitzen 10,5 cm
1 390	Maschinenpistolen
800	Gewehrgranatgeräte
400	Automatische Gewehre
200	Zielfernrohrgewehre
	53 Panzerkampfwagen
	18 mod. Sturmgeschütze (mot.) für Panzerabwehr
10 000	T-Minen
30 000	Schützenminen (5 000 Blendkörper sind außerdem angekündigt)
5 000	Gewehrläufe
40 000	Gewehrreinigungsgeräte.

2.) Munition.

15 000	Wurfgranaten f. leichte Granatwerfer
58 500	„ f. 8cm „
12 600	Panzergranaten f. 7,5cm PaK
5 670	Sprenggranaten f. 7,5cm Infant. Geschütze
16 000	„ f. leichte Feldhaubitze
4 000	Panzergranaten f. Gewehrgranatgerät
8 000	Sprenggranaten f. Gew. Gran. Gerät
200 000	Handgranaten
1 000 000	Schuß 9mm Maschinenpistolenmunition
10 000	Handgranaten
1 000	Nebelkerzen
15 000	Panzergranaten 3,7cm
10 000	Reizkörper
150 000	Schuß Maschinenpistolen-Munition
150 000	Handgranaten-Laborierung
5 000	Eierhandgranaten 39 (Üb.)
2 773 200	Schuß Infant. Munition

3.) Kraftfahrzeuge.

80	Raupenschlepper „Ost“
18	Kettenkräder
85	schwere Pkw.
13	Krankenkraftwagen
5	Kraftwagen-Werkstattzüge
2	Entseuchungsanhänger
	105 mittl. Pkw.
	197 Lkw.
15	Anhänger

3	Kom. (Omnibusse)
70	Kräder
	100 Kräder mit angetriebenen Beiwagen
	499 Bespannfahrzeuge
50	große Schlauchboote
50	kleine „

4.) Nachrichtengerät.

114	Fernsprechgeräte
17	Funkgeräte.

Darüber hinaus wurden Ersatzteile für Waffen, Kraftfahrzeuge, Panzer, Bosch-Einrichtungen sowie Kraftfahrzeugbedarf, Bereifung und Pioniermaterial, ferner Pulver und Sprengstoffe geliefert.

Weitere Lieferungen folgen Laufend.

---

zu Nr. DG b MNO Nr. 320/44 g.Kdos. v. 20. 6. 1944

Anlage 5

Geheime Kommandosache

Mangelndes Durchgreifen gegen Mißstände.

Das Verhalten der militärischen Gerichtsbarkeit gegenüber den in Zusammenhang mit der Partisanenbegünstigung bisher verhafteten slowakischen Wehrmachtangehörigen (s. Anl.2) erinnert an die völlig unzulängliche Behandlung des Überläuferunwesens bei der Sicherungs-Division im Jahre 42/43.

Bis jetzt ist kein einziger Fall bekannt geworden, wonach eine rasche Aburteilung erfolgt wäre, um dadurch der Truppe ein abschreckendes Beispiel zu geben.

Die bisher gezeigte Aktivität der Abwehroffiziere, diejenigen Kreise ausfindig zu machen und zu verhaften, die die Staatssicherheit gefährden, wird unwirksam gemacht, wenn die militärische Gerichtsbarkeit nicht durch schnelle Fällung von harten Urteilen ebenso energisch durchgreift. Die Gründe zu dieser Verschleppung sind offenbar dieselben, wie sie bei der damaligen Sicherungs-Division beobachtet wurden, nämlich:

a) Die Richter, meist selbst ohne genügend soldatische Erfahrung, haben formal-juristische Bedenken und verkennen, daß hier die Disziplin und die Staatssicherheit auf dem Spiele steht und eine Gefahr heraufbeschworen wird, die, bei weiterem Umsichgreifen unter dem Druck kriegerischer Ereignisse und zunehmender feindlicher Propaganda, ohne fremde Hilfe nicht mehr einzudämmen ist.

b) Soweit die Straftaten von dem mittelbaren Vorgesetzten überhaupt als solche bewertet werden, finden sie schon bei weiteren Vorgesetzten und den Richtern eine unverständlich milde Auslegung, die mitunter den Eindruck einer gewissen Duldung erweckt.

c) Die mögliche Berufung beim Obersten Gericht in Pressburg, wodurch die Urteilsbestätigung durch den Herrn Staatspräsidenten notwendig wird, verhindert eine rasche und daher abschreckende Bestrafung und damit eine erzieherische Wirkung auf die Truppe; abschreckende Urteile müßten im ganzen Heer bekanntgegeben werden, um sie zur Belehrung auszuwerten (wie im Deutschen Reich üblich).

d) Bei allen beteiligten Stellen ist Unsicherheit in der Auslegung der einschlägigen Militärgesetze festzustellen.